

צד:

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי יוחנן
בשארית לוי רבששת חיא
ע"י לקמן דף ק"ו ט"ז
ובמה שישא ע"ס:

הגהות הב"ח

(א) תיב"ד ר"ה אמר רבי
דיכול לומר רב אשי
בשינויא:

אחד מפני האנסים. שיעובד כוכבים אנס הוא ומעבד הדינר כדור
וגזל את הטבח: כיון דלא אכרו. היום והכל יודעים שאין היום
טרפה באיטלי: אפי' למיזבן מיניה. ואוכלה בגידה כסבור שניטל:
אלא פשיטא במקום שאין מכריו. דלא זבני מיניה אימא מליעתא
כו': אלא במקום שמכריו. והיום

אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין לו
נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין
שלימה בין חתובה אינו צריך ליטול הימנה
גיד הנשה עסקין אילימא במקום
שמכריו חתובה אמאי אינו צריך ליטול
הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוו אתי למיזבן
מיניה אלא פשיטא במקום שאין מכריו
אימא מליעתא מפני שני דברים אמרו אין
מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד
מפני שממעהו ואחד שמא יחזור וימכרנה
לישראל אחד ואי במקום שאין מכריו הא
לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום
שמכריו אימא סיפא לא יאכר אדם לעובד
כוכבים קח לו בדינר זה ובשר מפני שני
דברים אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין
לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריו אי
איתא דהוה טרפה אכרוו הווי מכרוי אלא
פשיטא במקום שאין מכריו רישא וסיפא
במקום שאין מכריו מליעתא במקום שמכריו
אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין
מכריו מליעתא במקום שמכריו רבא
אמר כולה במקום שמכריו רישא וסיפא
שהכרוו מליעתא שלא הכרוו רב אשי
אמר כולה במקום שאין מכריו ומליעתא
"גזירה שמא ימכרנה בפני ישראל היכי
מכרוינן אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישראל
לכני חילא ולימא נפל טריפתא לכני חילא
לא זבני והא קמטעי להו יאניהו הוא
דקמטעו נפשיהו כי הא דמר זוטרא בריה
דרב נחמן הוא קאזיל מסיכרא לבי מחווא
ורבא ורב ספרא הווי קא אתו לסיכרא פגעו
אהרדי הוא סבר לאפיה הוא דקאתו אמר
להו למה להו לרבין דטרחה ואתו כולי האי
א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר
אי הוה ידעינן טפי הוה טרחינן א"ל רבא
מ"ט אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה
א"ל והא קא מטעינן ליה איהו הוא דקא
מטעינן נפשיה והוא טבחא דא"ל לחבריה
אי

אמר אביי אין רישא וסיפא במקום
שרישא וסיפא היכי משכר ליה חתובה הא
לעיל אמרי
חמוכה אכור גזירה שמא ימנה לו בפני
ישראל אי נמי משום דגניב
ליה דעמיה וי"ל דליה להו להק שנייה
אלא שנייה קמא דאוקי במקום
שמכריו ומיחך לעובד כוכבים
מידע ידע ובחנם פירש בגוטרס
אמילתיה דרב אשי ברש"א מנה דמתני
אתנא דברייתא דיכול לומר רב אשי
(א) בשנייה קמא לעיל דכפרישית
והא דקתני מליעתא דאין מוכרין נבלות
וטרפות לעובד כוכבים מפני שמטעיה
דוקא במכירה הוא דלסור לפי שהעובד
כוכבים נתן מעות חמורה שחטתה
אכל בשולח דורון לא מיישין וסיפא
דחייש שמא ימכרו לו נבלות וטרפות לא
הכרוו אכל במקום שאין מכריו לא
לו ויודיעוהו שהיא טרפה והעובד כוכבי
לא יגיד לו ולהא חיישי אמוראי דהכא והא
דקתני ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
לאניי ורבא איירי במקום שמכריו ולא
הכרוו אכל במקום שאין מכריו לא
חיישין דלמא הדר זבני לה ישראל מיניה
אפילו במכירת טבח באיטלי דאיכא
ישראל טובא ורב אשי חייש כיון דטובא
ישראל קיימי התם דלמא חד מינייהו
הדר זבני לה מיניה כדפירש בגוטרס
ומיהו להווא שנייה דמשי לעיל גזירה
שמה ימנה לו בפני ישראל קמא רישא
דקן ברייתא דדוקא לומר דפליג ומפרש
ר"ת דלעיל דמתניתין איירי באומר
הישראל לעובד כוכבים שהיא מנוקרת
והתם הוא דלסור משום דגונז דעמו
אכל שלימה הא חזי ליה עובד כוכבים
שלא ניטל הגיד אע"פ ישראל אמר לו
שניטל וידע עובד כוכבים שהיא משקל
ולכן חיישין נמי בחתובה שמא ימנה
לו בפני ישראל ויקנה ישראל מן העובד
כוכבים אף במקום שאין מכריו
ויאכלנה בגידה ולא חייש דלמא טרפה
היא מאחר שאומר ישראל בשעה
שנתנה לעובד כוכבים שקנה וטרה
בה ליטול הגיד עד שראוי לעלמו דלפי
היא מותר לגנוז דעת העובד כוכבים
מ"מ לא מסיק אדעתיה שלהטעמו
אומר לו כן והא דרייק מדליקפד שמואל
דלסור לגנוז דעמו יודע היה שמואל
שנגנעו נתן לו ולא היה לו לחוש שמא
ראה ישראל אחר אלא משום גיבת
דעמו וברייתא דקתני ועובד כוכבים

כו א מ"י פ"ח מה"ל
מאכלת אסורות ה"ל
ד יודע טבח לזין קלט
קמא טובא יוד פ"י ס"ה
ספ"א י"א:
כו ב (מ"י פ"ד מה"ל
מכירה) טיפשי ת"מ
פ"י דמ"ט ספ"א י"א:

רבינו גרשום

מסנותן לאחרים: אלא
פשיטא במקום שאין
מכריו כלומר במקום
שאין גליון להכרת
באותו מקום אין קנה
על הכל ישראל מאי
בשר לפיכך באי בין
שלימה ובין חתובה אין
צריך ליטול ממנה גיד
הנשה דלא אתי ישראל
מיזבן מיניה: אלא פשיטא
במקום שמכריו כלומר
במקום שגליון להכרין
ביום שלא הכרוו לא
ימכרו לו נבלות וטרפות
לאניי שמא יחזור וימכרנה
לישראל. ומפשיטא בשלא
הכרוו כלומר במקום
שגליון להכרין ביום
שלא הכרוו אין מוכרין
נבלות וטרפות לאניי שמא
ימכרנה לישראל: ורב
אשי אמר כולה למיזבן
שאין מכריו. ואי פירש
(א) במקום שאין גליון
להכרוו אמאי אין מוכרין
נבלות וטרפות לאניי והא
לא אתי ישראל למיזבן
מיניה גזירה שמא ימכרנה
לו בפני ישראל: אינהו
הוא דקא פטעו כו'
כלומר תו יודעין שטרפה
והא דלא קא מכרוו נפל
טרפתא לכני חילא כי
הכי דלא מיכאסו: הא קא
מטעינן ליה. כלומר דאנן
אמרי ליה דאנן נפקינן
לקדושתיה וקא מטעינן
ליה: איהו הוא דקא פטעי
נפשיה כלומר שהווא יודע
דלא נפקינן לקדושתיה
יאך על פ"י כן קאמר אמאי
איצטער רבון:

בין חתובה וזני שלימה א"ל ליטול הימנה גיד הנשה התם כשנתן לו
סתם ולא אמר לו שהיא מנוקרת דאיהו דאטעי אנפשיה וגם ליכא
למיחש דלמא חזי ליה ישראל וזני ליה מן העובד כוכבים דנמקוס
שאין מכריו איירי וחייש שמא אחר שניטל הגיד נדע לו שהיא
טרפה ולכן נתנה לעובד כוכבים אכל היכא דאמר לעובד כוכבים
שהיא מנוקרת לא חייש דלמא טרפה היא דאי טרפה היא מאי
נפקא מיניה דניקור הרי אינה ראויה לעלמו ומליעתא דאין מוכרין
נבלות וטרפות לעובד כוכבים "היינו כשאומר לו דכשרה היא ולכן
אסור משום דמטעיה וגם משום שמא יקנה ישראל ממנו במקום שמכריו ולא הכרוו אכל במקום שאין מכריו לא חיישין דלפי
ראה שאמר לו הישראל כך קא חשיב ישראל הרואה להשניח מקחו אומר לו כן דכשרה דמיה יקריס דראויה לימכר לישראל אכל
כשאומר דניטל גיד הימנה לא שייך טעם זה דלא עדיפא בכהי ורב אשי סבר דאפילו במקום שאין מכריו חיישין דישאל השומע
לא אסוק אדעתיה להשניח מקחו אומר כן וא"ת ולפלוג ולמיני נדידה נגיד ובמקום שאין מכריו דכשהי איירי רישא לאניי דכשאומר
לו שהיא מנוקרת אין לשלוח עד שיטול הימנה גיד הנשה מפני שני דברים אחד מפני שמטעיה ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
וי"ל דנקט נבלה וטרפה לרבותא דקא ס"ד דלא אסור מפני שמטעיה כשמוכר לו בחוקת שחוטתה לפי שיעוד להשניח מקחו אומר כן:
אינהו דקא מטעינן אפשיהו ב"הא. פי' בגוטרס והא דקתני לעיל מפני שמטעיה במוכר לו בחוקת שחוטתה וכן הפותח חנות חיות
המכורות לחנוני כשאומר לו בשנילך אני פותחן דודאי גונז דעמו ואין נראה דהא אלא אם כן הודיעו קתני דמשמע אפילו
בסתם אסור ולא שרי אלא בכה"ג ועוד דמאי פריך מרב יהודה דפתח ליה לעולא דהא דואי שלא היה מטעיה רב יהודה לומר לו
בשנילך אני פותחן לכן נראה דהתם כסתם ואסור משום דאין לאסוקי אדעתיה דמכורות לחנוני אכל הכא איבעי (להו)
לאסוקי אדעתיהו וטרפה היא ומר וטרפה איבעי ליה לאסוקי אדעתיה שלא לקראתו היו באים אלא לומר דעמם:
והא קא מטעינן י"ה. וא"ת והא אין זה טעות כיון דכלאו הכי היו באים לכבודו דקראמר ליה טפי אלא לקראתו דכה"ג אמרין
לעיל שאני עולא דחניב ליה לרב יהודה וי"ל דלא דמי כלל דלעיל נהי דליכא פסקא כל כך במה שפותחן כיון שהיו מכורות
לחנוני מ"מ בעבורו פתחן וסיון דאפילו לא היו מכורות היה פותחן בעבורו לא הוצרך להודיעו כלל אכל כלל בעבורו:
אין